

Vergaderjaar 2007–2008

31 087

Wijziging van enige wetten teneinde het verhaal van kosten van re-integratiemaatregelen te vergemakkelijken

A

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR SOCIALE ZAKEN EN WERKGELEGENHEID¹

Vastgesteld 22 januari 2008

Het voorbereidend onderzoek van dit wetsvoorstel heeft de commissie aanleiding gegeven tot het maken van de volgende opmerkingen en het stellen van de volgende vragen.

Inleiding

De leden van de **VVD**-fractie hebben met grote belangstelling kennis genomen van het voorliggende wetsvoorstel. Bij de behandeling van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen in 2005 heeft de VVD fractie de toezegging van toenmalig minister De Geus gekregen dat het regresrecht herzien zal worden in verband met de eerder gewijzigde wetgeving op het gebied van arbeidsongeschiktheid. Bij brief van 18 augustus 2006 is deze toezegging door de voormalige minister nader verwoord en het onderhavige wetsvoorstel spoort met deze toezegging.

De leden van de **PvdA**-fractie hebben met belangstelling kennis genomen van het wetsvoorstel dat het verhaal van de kosten van re-integratiemaatregelen wil vergemakkelijken. Het uitgangspunt achter het wetsvoorstel wordt door deze leden onderschreven. Niettemin riep de concrete vormgeving bij hen vragen op.

Verhaalsrecht

Op grond van de artikelen 35 en 36 van de WIA kan het UWV voorzieningen en subsidies verstrekken aan de werkgever ter bevordering van re-integratie.

De leden van de **VVD**-fractie vragen zich af in hoeverre de beleidsvrijheid die het UWV heeft bij de toekenning op grond van deze artikelen beïnvloed zal worden door de mogelijkheid regres te halen. Kan het UWV nu bijvoorbeeld besluiten om op grond van artikel 36 besluiten een subsidie te weigeren met als argument dat de werkgever zijn meerkosten van re-integratie maar moet verhalen op de aansprakelijke. Of omgekeerd: zal het UWV nu ruimhartiger subsidies verstrekken omdat het nu expliciet te

¹ Samenstelling: Van den Berg (SGP), Swenker (VVD), Terpstra (CDA), Meulenbelt (SP), Ten Hooft (OSF), Vedder-Wubben (CDA), Kneppers-Heijner (VVD), Westerveld (PvdA), Biermans (VVD), Schouw (D66), Van Driel (PvdA), voorzitter, Leijnse (PvdA), Franken (CDA), vice-voorzitter, Goyert (CDA), Quik-Schuijt (SP), Klein Breteler (CDA), Huijbregts-Schiedon (VVD), Koffeman (PvdD), Böhler (GL), Strik (GL), Kuiper (CU), Lagerwerf-Vergunst (CU), Rehwinkel (PvdA), Elzinga (SP), Vac. (SP) en Yildirim (Fractie-Yildirim).

mogelijkheid heeft regres te halen op de aansprakelijke. Dezelfde vraag geldt ten aanzien van de voorzieningen genoemd in artikel 35.

De leden van de **PvdA**-fractie merken op dat de memorie van toelichting rept van «onduidelijkheden» die in de praktijk zijn ontstaan over de reikwijdte van het huidige verhaalsrecht die met het onderhavige wetsvoorstel worden weggenomen. Strekt het wetsvoorstel nu uitsluitend tot het wegnemen van onduidelijkheden of voegt het ook nieuwe bouwstenen aan het verhaalsrecht toe, c.q. breidt het dit voor het onderhavige beleids-terrein uit, zo vragen deze leden zich af. Zo het dit laatste is, waaruit bestaat die uitbreiding?

Het komt de leden van de PvdA-fractie voor dat de toelichting op de vraag voor welk onderdeel van het verhaalsrecht de redelijkheidstoets nu precies geldt, niet geheel consistent is. Enerzijds wordt de vrees dat het verhaalsrecht een te grote last op de in beginsel aansprakelijke derde zal leggen gepareerd met de stelling dat deze alleen verplicht kan worden de kosten te vergoeden die in het licht van artikel 6:92 tweede lid redelijk zijn. Anderzijds wordt gesteld dat de redelijkheidstoets op dit domein niet ziet op de redelijkheid van de maatregel zelf, maar uitsluitend op de hoogte van de daarmee gemoeide kosten. Hoe zit het nu, zo vragen deze leden zich af. Is het inderdaad zo dat de voor de arbeidsongeschiktheid verantwoordelijke derde straks iedere op re-integratie gerichte voorziening moet gaan vergoeden, ook al kunnen er grote vraagtekens bij het nut daarvan geplaatst worden? Zo ja, zal dit dan geen onnodig opstuwende werking gaan hebben op de kosten van re-integratievoorzieningen en op de verhouding tussen kosten en effectiviteit van deze voorzieningen?

Aansprakelijkheid en verweersmogelijkheden

De leden van de PvdA-fractie hebben enkele vragen over de inhoud en de effecten van dit wetsvoorstel voor de individuele werkgever en de individuele aansprakelijke partij. Is de aansprakelijke derde ook «belanghebbend» bij de beslissing van de werkgever of het UWV tot het treffen van op re-integratie gerichte maatregelen dan wel de keuze voor het type maatregel? Zou hij zich er bijvoorbeeld in (moeten) kunnen mengen wanneer er – naar hij vreest voor zijn rekening – instrumenten worden ingezet die hem onnodig of onnodig kostbaar voorkomen? Zo nee, waarom niet?

In zijn antwoord op een vraag van de leden van de SP-fractie van de Tweede Kamer (nota naar aanleiding van het verslag, p. 4) geeft de minister aan dat de aansprakelijkheid die met het onderhavige wetsvoorstel wordt gecreëerd of althans nader ingevuld, ook ziet op het verschil tussen doorbetaald en oorspronkelijk loon. Hoe verhoudt die zienswijze zich tot de intentie achter het verschil tussen beide loontypen, namelijk dat dit bedoeld is als prikkel voor de werknemer om de verzuimperiode niet langer te laten duren dan strikt nodig is, zo vragen de leden van de PvdA-fractie zich af. Ter illustratie verwijzen zij naar de beschouwing van de minister over deze zogenoemde dertig procentsprikkel bij de behandeling van wetsvoorstel 31 050 en wetsvoorstel 31 106. Acht de minister zo'n prikkel minder noodzakelijk wanneer een derde gehouden kan worden de verzuimkosten voor zijn rekening te nemen? Zo ja, waarom?

Wat is de achtergrond achter het zogeheten «collega-verweer», zo vragen de leden van de PvdA-fractie? Geldt een vergelijkbare beperking ook voor, bijvoorbeeld, de collega-sporter door wiens toedoen – lichte schuld dan wel verregaande onvoorzichtigheid – de werknemer blijvend letsel oploopt? Zo nee, waarom niet? Zien deze leden het juist dat in het bestaande en straks verder verfijnde systeem de aansprakelijkheid van

burgers jegens elkaar is uitgebreid met de kosten die gemaakt moeten worden – of waarvan de besteding zinnig lijkt – ten behoeve van re-integratie? Zo ja, meent de minister dat dit feit bij de doorsnee burger bekend is? Is bijvoorbeeld bekend hoeveel ingezetenen in ons land (g)een particuliere aansprakelijkheidsverzekering hebben afgesloten?

Ten slotte, is een mogelijke aansprakelijkheid voor re-integratiekosten uitsluitend aan de orde, wanneer de gekwetste partij een werknemer is in de zin van de werknemersverzekeringen en niet bij bijvoorbeeld een werkzoekende in de bijstand? Zo ja, waarom is dat? Zo nee, op basis van welke wetsbepaling kunnen gemeenten in dezen verhaal halen? Zijn de op dit stuk geldende bepalingen (eveneens) in grote lijnen vergelijkbaar?

Financiën

De leden van de PvdA-fractie willen graag weten hoe hoog de kosten van re-integratie voor werkgevers en voor het UWV waren in de periode 2001–2006? Is bekend hoe groot van de door werkgevers betaalde kosten het aandeel is geweest dat door de werkgever zelf is betaald en hoe groot het deel dat is betaald uit een door de werkgever afgesloten bedrijfsverzekering?

De leden van de commissie zien de antwoorden met belangstelling tegemoet.

De voorzitter van de commissie,
Van Driel

De griffier van de commissie,
Van Dooren